

ÜNNEPI RENDEZVÉNY A FELDERÍTŐK NAPJA TISZTELETÉRE

Hagyományainkhoz híven ebben az esztendőben is ünnepélyes keretek között emlékeztünk meg a Felderítők Napjáról. Az éves munkatervünkben kiemelt rendezvényként számon tartott megemlékezésünkre 2019. november 11-én, – a korábbiaktól eltérően – a Honvéd Kulturális Központ Regiment Éttermében került sor.

Az ünnepségen, az elnöki megnyitót követően, ünnepi beszéd hangzott el, melyet Pászka Tibor ny. dandártábornok, Egyesületünk Felügyelő Bizottságának elnöke, az MK Katonai Felderítő Hivatal egykori rádióelektronikai felderítő igazgatója tartott. Ezt követően, elnökünk, Dr. Tömösváry Zsigmond ny. dandártábornok tájékoztatta a megjelenteket a Felderítők Társasága Egyesület 2019. évi tevékenységének fontosabb eseményeiről, különös tekintettel a NATO megalakulása 70., és Magyarország Szövetséghez történő csatlakozása 20. évfordulója alkalmából rendezett konferenciánkra.

A rendezvényen – hagyományainkhoz híven – szép számban vettek részt a családtagok is. A 104 fős létszám minden tekintetben elismerésre méltó. A rendezvényt megtisztelte jelenlétével Oroszi Zsolt dandártábornok, a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat főigazgató-helyettese és Kajári Ferenc dandártábornok, a KNBSZ felderítő csoportfőnöke, valamint Dr. Resperger István ezredes. a Nemzeti Közszerződési Egyetem Nemzetbiztonsági Intézetének igazgatója. Együttműködő partnereink közül a Magyar Ejtőernyősök Bajtársi Szövetségét Dr. Boda József nb. vezérőrnagy, a Tanácsadó Testület elnöke képviselte.

Oroszi Zsolt dandártábornok a KNBSZ vezetése nevében köszöntötte a megjelenteket. Méltatta az Egyesület színvonalas tevékenységét és rövid tájékoztatást adott a Szolgálatnál bekövetkezett változásokról, majd elismeréseket adott át a Felderítők Társasága Egyesület szakmai tevékenységet segítő munkájában kiemelkedő teljesítményt nyújtott tagjainknak, Juhász György ny. dandártábornoknak, a Szociális Szekció vezetőjének, Dr. Kemény Jánosnak, Egyesületünk pártoló tagjának, valamint az együttműködő partnereink közül, Dr. Boldizsár Gábor ezredesnek, a MEBSZ elnökének.

Az ünnepség kedves színfoltja volt, amikor elnökünk az Egyesület Elnöksége és tagsága nevében köszöntötte Török Árpád ny. ezredes, alapító tagunkat, 90. születésnapja alkalmából. Dr. Tömösváry Zsigmond ny. dandártábornok arról is tájékoztatta a jelenlévőket, hogy Egyesületünk előterjesztésére, a honvédelmi miniszter, születésnapja alkalmából emléktárgyat adományozott Török Árpád ny. ezredes úrnak.

Az ünnepi megemlékezés hivatalos részét követően ünnepi ebédre került sor, melynek étlapján szerepelt a hagyományos Márton-napi libaleves és libacomb is.

Az ebédet követően vidám hangulatú bajtársi, baráti beszélgetésekre került sor, melynek során tagjaink számos ötlettel járultak hozzá az Egyesület keretein belül végzendő munkánk még eredményesebbé tételéhez. Tanácsaitokat, javaslataitokat ez úton is köszönjük. Megvalósításukban az Elnökség számít cselekvő támogatásokra!

Az ünnepi beszédet és az ünnepségen készült képeket a következő oldalak tartalmazzák.

ÜNNEPI BESZÉD A FELDERÍTŐK NAPJÁN

Tisztelt Vendégek! Nagyra becsült Egyesületi Tagok és Kedves jelenlévő Házastársak!

2006-óta immár 14-dik alkalommal ünnepeljük egyesületi körben is a katonai felderítők napját.

Ehhez a naphoz, november 11-éhez a történelmi korokban jónéhány szokás, néphit kapcsolódott. Két példát említenék, minkettőnek a ludakhoz van köze.

A római korban a téli évnegyed kezdőnapja volt. A bőséges lakomáikról is híres rómaiak ekkor az új termésből készült ételeket és hozzá újbort fogyasztottak. Leggyakrabban a hadisten „Mars” szent madara – a lúd került a lakomázók asztalára. Ezt a szokást számos korabeli mozaik és falfestmény is megörökítette.

Manapság Szent Márton napja a karácsonyt megelőző negyven napos böjt előtti utolsó ünnep. A magyar népi hagyomány szerint novemberben már levágjuk a tömött libákat és a Mártonnapon lúdvacsorán Márton poharával, az éppen kiforrt újbortal szokás koccintani. A mondás szerint „aki Mártonnapon libát nem eszik, egész évben éheznek.” (Remélem, a mai libamenü ettől az éhezéstől sokunkat megóv majd.)

Szent Márton alakját, a római zsoldos katonából lett Tours-i püspököt minden évben felidézünk. Márton legendájának fontos része, hogy első királyunk István a lázadó Koppány elleni csatát megelőzően imájában a szenttől kért támogatást, és az álmában megjelent Márton tanácsait követve megnyerte a csatát. I. István győzelme után Tours-i Szent Márton az Árpád-

ház, majd a magyar királyok és Magyarország partónusa lett. 1992 óta pedig a magyar katonai felderítő fegyvernem védőszentje.

Felderítő történelmünknek egy másik Márton is kiemelkedő személyisége volt. Koncz Márton a csallóközi vízimolnár, aki a Rákóczi-szabadságharc idején a kuruc seregeket vezető Bercsényi Miklósnak tett fontos hírszerzői szolgálatot és halt hősihalált. Hazaszeretetét és bátor helytállását példaképpül állítva a Honvédelmi Miniszter 1996-ban hírszerző szakmai elismerésként, rendeletben alapította meg a „Koncz Márton-díjat”, mely díjnak számos kitüntetettje itt foglal helyet körünkben.

Megkülönböztetett tisztelettel köszöntöm Öket.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Az ünnep alkalmából kötelező történeti időutazásban elérkeztünk az ókortól a középkoron át a jelenbe, a legújabb korba. Életkoromnál fogva számomra a XX. század vége és a XXI. század eleje volt az az időszak, amikor meghatározó élményeket kaptam „a felderítés hogyanjáról és mikéntjéről” - ahogy ezt egyik akadémiai tanárunk egykor tréfásan mondta.

Megtapasztaltam, hogy a hírszerzést, a felderítést nem szentek, vagy történelmi hősök, esetleg a kalandregényekből ismert, rivaldafényben élő személyek végzik, hanem a haza iránt elkötelezett, a világra nyitott, a katonai hivatást vállaló művelt emberek, akik sokszínű egyéniségükkel és felkészültségükkel teszik teljessé a felderítő szakmát.

Azt is megértettem, hogy a felderítő hivatásnak vannak ugyan írott és íratlan szabályai, azonban a személyes elhivatottság, az egyéni képesség és a feladatvégrehajtás során megmutatkozó kreatív gondolkodás, jelentősen hozzájárul a szakmai tapasztalat, a mesterségbeli tudás és a végrehajtói gyakorlat fejlődéséhez.

És végül megtanultam, hogy a közösség összetartozásában, összetartásában megbúvó erő nem csupán a feladat végrehajtását, a közös munkát, de egyéb külső és belső nehézségek leküzdését is kedvezően befolyásolhatja.

Tisztelt jelenlévő Felderítő Társaim!

Ünnepi beszédmondóként nekem jutott az a tisztség, hogy a katonai felderítés fegyvernemi napja alkalmából megköszönjem hazánk külső biztonságát szolgáló, áldozatos munkátokat.

A beszéd megírása közben, önkéntelenül felvetődött a kérdés, kik is azok a katonai felderítők? Most megpróbálok erre válaszolni:

Azok, akik béketeremtő-missziókban, vagy szövetséges műveletekben - Vietnámtól Afganisztánon át Irakig - a közvetlen veszélyt is vállalva teljesítettek szolgálatot.

Akik arra készülnek, hogy a harctéren, az ellenség mélységében mutassák meg rátermettségüket és bátorságukat.

Akik a dél-szláv háború idején, déli határainkon települve, vagy azon is túl, feladat végrehajtás közben hallották a fegyverropogást és látták a tüzérségi torkolattüzeket.

Akik azon dolgoznak, hogy tartalommal töltsék meg a katonadiplomáciai kapcsolatokat.

Akik fülhallgatóval a fejükön, bonyolult berendezések között dolgoznak.

Akik szövetséges szervezetekben képviselik hazánkat és a felderítő szakmát.

Akik feldolgozzák, elemzik, jelentéssé formálják az információkat.

Akik támogató feladatokat végeznek: oktatók, mérnökök, jogászok, közgazdászok, nyelvtanárok, matematikusok, humán erőforrás szakemberek... és még folytathatnám a sort.

Feloldandó a felsorolás kényszerű hiányosságait, tisztelettel köszöntöm a jelenlévők közül mindazokat, akik ma is részesei, vagy egykor részesei voltak annak az életre szóló „kalandnak”, amit a katonai felderítő szolgálat jelent nekünk.

Tisztelt Egyesületi tagtársaim!

Évente egyszer visszatérő alkalom, hogy házastársainkkal együtt ünnepelhetjük a felderítők napját. Az alkalmat kihasználva, kérem, támogassatok abban, hogy köszönetet mondjak házastársainknak, akik túrték, amikor a kötelesség elszólított minket a családuktól, és támogatták munkánkat, amikor arra a legnagyobb szükségünk volt. Nevetekben is köszönöm a bizalmukat és a megértésüket.

Hölgyeim és Uraim!

Köszönöm, hogy meghallgattak.

Képek a rendezvényről

